

[Kirkeministeren]

træffe afgørelsen under tilbørlig hensyntagen såvel til stedlige økonomiske forhold og andre hensyn, som varetages af menighedsrådene, som til den ansattes forhold.

Formuleringen er forhandlet med og anbefalet af finansministeriet. Derimod har Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer haft visse betænkeligheder, som refereres i lovforslagets bemærkninger. Under et møde med Landsforeningen, som jeg har haft kort før lovforslagets fremsættelse, fik jeg dog den opfattelse, at foreningen affinder sig med forslaget.

Tjenestemandsansættelse anvendes i folkekirken foruden i præstestillinger i stillinger som kirketjener, kordegn, organist, kirkegårdsleder og kirkegårdsassistent.

Bestemmelsen i § 32, stk. 1, sidste pkt., foreslås ophævet. Efter bestemmelsen skal menighedsrådets afgørelser vedrørende kirkebetjeningens ordning godkendes af provstiuvalget. Ved kirkebetjeningens ordning tænkes på fastsættelsen af de opgaver, som menighedsrådet skal foranledige udført ved kirke og kirkegård, og på det personalebehov, som følger heraf. Menighedsrådene er i forvejen under den dobbelte begrænsning, at deres afgørelser skal træffes i henhold til bestemmelser fastsat af kirkeministeren, og at provstiuvalget træffer afgørelse om ligning af tilskud til kirker og dermed også om ligning af lønudgifter til ansatte ved kirken. Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

(Lovforslag nr. L 86).

Forslaget opfylder den folketingsbeslutning om styrkelse af kommunenes selvbestemmelsesret over landsbyernes udvikling, som blev vedtaget i tinget den 31. maj 1978. Efter beslutningen skulle kommunalbestyrelsernes indflydelse på zonetovsadministrationen fremmes. Det var i beslutningens forudsat, at gældende planlægningslovgivning og den igangværende planlægning blev respekteret, og der var ved tingets behandling af beslutningsforslaget bred enighed om, at be-

skyttelsen af det åbne land ikke måtte svækkes.

Gennemføres lovforslaget, vil administrationen af zonetoven automatisk blive overført til kommunalbestyrelsen i områder, der er omfattet af en landzonelokalplan, dvs. en lokalplan, der regulerer bebyggelsen uden at overføre området til byzone. Klagesystemet forenkles ved, at en zonetovssag kun skal kunne behandles af 2 instanser mod hidtil af indtil 4 instanser. Den endelige administrative afgørelse af zonetovssager henlægges til miljøankenævnet. Til behandling af zonetovssager sammensættes ankenævnet med en formand og 4 sagkyndige medlemmer udpeget af miljøministeren efter indstilling fra de kommunale organisationer og hovedstadsrådet samt fra de statslige myndigheder, der har særlig interesse i lovens administration.

Situationen er i dag den, at det er amtsrådene og hovedstadsrådet, der som første instans træffer afgørelse i zonetovssager. Efter miljøministeriets cirkulæreskrivelse af 16. februar 1979 er der dog åbnet mulighed for, at amtsrådene og hovedstadsrådet i konkrete tilfælde kan delegere zonetovskompetencen i landzonelokalplanområder til kommunalbestyrelserne.

Når det er foreslået, at amtsrådene og hovedstadsrådet har zonetovskompetencen i uplanlagte områder, skyldes det zonetovsadministrationens nære sammenhæng med regionplanlægningen og den øvrige planlægning vedrørende arealanvendelsen, som varetages af disse råd. Amtsrådene og hovedstadsrådet tilvejebringer i nært samarbejde med kommunalbestyrelserne regionplanerne, som bl. a. skal indeholde retningslinjer for fordelingen af den fremtidige byvækst, herunder afgrænsningen af byzonerne i de enkelte dele af regionen. Det er afgørende, at zonetovsadministrationen tilrettelægges med henblik på virkeliggørelse af regionplanlægningen, herunder det planlagte bosætningsmønster. Det må i denne forbindelse fremhæves, at kommunalbestyrelserne i en overgangsperiode, indtil der foreligger kommuneplaner, bør være opmærksomme på, at landzonelokalplaner, der udarbejdes i perioden, ikke foregriber kommuneplanerne. Det er ligeledes nødvendigt, at zonetovsadministrationen respekterer planlægningen om arealanvendelsen i det åbne land, herunder navnlig frednings-, råstof- og landbrugsplanlægningen. Det skal